

واکاوی ارتباط حریم خصوصی اشخاص با امر به معروف و نهی از منکر

محمد مهدی کریمی نیا^۱، محمد رضا باقری مفرد^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناسی ارشد علوم حدیث، گرایش نهج البلاغه، دانشگاه قرآن و حدیث قم

^۳ دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرس دانشگاه و پژوهشگر

چکیده

انقلاب اسلامی پدیده منحصر به فرد قرن بیستم بوده و موجب تحول در تمام زمینه ها و عرصه های فکری و دینی شده است. امر به معروف و نهی از منکر و رابطه آن با حریم خصوصی افراد از مباحث مهم است. حریم خصوصی، محدوده زندگی شخصی هر فرد است که مایل نیست دیگران بدون اجازه وی به آن دسترسی داشته باشند. مهم ترین قلمرو و محدوده حریم خصوصی عبارت است از: منازل و اماکن خصوصی، جسم افراد، اطلاعات، ارتباطات و مانند آن. «حریم اشخاص» یا «حریم خصوصی» و یا «حق خلوت» از مباحث مهم و جدید حقوق محسوب می شود و تقریباً در ادبیات حقوقی و یا در قوانین بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است. در تعارض بین رعایت «حریم خصوصی» با «منافع عمومی»، رعایت حریم خصوصی با استثنای مواجه است. محدودیتها و استثناهای این اصل، توسط شارع و قانون گذار معین می شود. بین اصل رعایت حریم خصوصی افراد و امر به معروف و نهی از منکر تعارضی وجود ندارد.

واژه های کلیدی: حریم خصوصی، حریم عمومی، قلمرو حقوقی امر به معروف، امر به معروف و نهی از منکر.